

ISTVÁN PREFEKTUS INTELMEI A BENCÉS DIÁKOKHOZ

IV. A FŐEMBEREK ÉS VITÉZEK TISZTELETÉRŐL

Az uralom negyedik dísze a főemberek, mint főigazgató, igazgató, igazgató helyettesek, rétegvezetők, továbbá vitézek, mint a hadiállapotok utáni eltakarító vitéz karbantartók és vitéz felmosónők hűsége, erőssége, serénysége, szívessége és bizalma.

Mert ők itteni bentlakásod védő falai, a gyengék oltalmazói, a rágcsálós és poloskázós ellenség pusztítói, a mellékes helyiségek csöveinek tisztasági gyarapítói.

Legyenek ők, bencés diákjaim, atyáid és anyáid, közülük bizony senkit se hajts szolgaságba, senkit se nevezsz szolgának.

Élj velük harag, gőg, gyűlölség nélkül, békésen, alázatosan, szelíden; tartsd mindig eszedben, hogy minden benedictus studens azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség.

Ha békeszerető leszel, minden főnökségek, továbbá fő János vitéz Iluskájával és Pán Péter is szeretni fognak;

ha viszont haraggal, gőgösen, gyűlölködve, békétlenül kevélykedsz, az igazgató elől a folyosón nem térsz ki, fülvédődöt nem tépéd ki, hordozható távbeszélődöt nem süllyesztéd a föld alá, szemkontaktust nem akarol, továbbá nem viszed le a -2 harcmezőre a vitézekhez elektrostatikus ingóságaidat, a vitézek „carbon-meg-tartó” ereje bizonynyal homályba borítja a kiskirályi méltóságodat, a felmosónők pedig nem almoznak ki a fészkedből és végül más, alsóbb éves nebulókra nem száll jó híred.